Trăiască 1 Iunie,
Ziua internațională a copilului

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr. 44 (396) Miercuri 1 Iunie 1955 * 4 pag. 15 bani

Să creșteți mari, copii dragi!

de MIOARA CREMENE

Sunt pe lume tot felul de oameni minunați.

Unii-s mineri și lucrează în adâncurile pământului; alți-s meteorologi și locuiesc pe vârfurile cele mai avântate de munte, luându-se la harță cu vântul și ploile. Alții sunt savanți, albiți de ani și de nopți de frământări; ori veseli tractoriști, arși de vânt și cu șapca dată pe ceafă; ori zidari cu mâini iuți și cu țigara veșnic în colțul gurii.

N'ași putea să vă'nșir aci câți oameni destoinici, veseli și de treabă am întâlnit în viața mea. Dar printre toți n'am aflat unul care să nu se gândească plin de dragoste și bucurie la copii.

Minerul vânjos își zice: „Când voi fi bătrân și voi ieși la pensie, unul dintre cei care sunt astăzi copii va trece în locul meu și va izbi mai departe muntele. Pikhamerul meu nu se va odihni niciodată".

Zidarul își spune: „Clădesc iute. Dar vor veni alții mai tineri, care vor clădi și mai iute".

Savantul gândește: „Ce-am descoperit azi vor duce alții, care cresc, mai departe".

Mi s'a povestit odată despre un pilot vestit care, coborînd dintr'un zbor la mari înălțimi, a strâns un copil în brațe și a murmurat: „Nu eu, el va zbura sus, sus acolo, unde abia îndrăsnim noi să ne înălțăm cu gândul"".

Așa îi privesc cei vârstnici pe cei mai mici. Cu un zâmbet în care se oglindește încrederea și speranța că ei vor face mai mult, că vor ajunge mai departe.

Cu un asemenea surâs se apleacă mama peste leagănul copilului adormit: visează și ea la faptele mărețe pe care le va face într'o zi țâncul ei. Il vede pe cel mai mărișor mâzgălind cu un cărbune și tresare: „Poate va deveni un mare pictor?" Sau îl zărește durând cetăți din cutii goale de chibrituri și își zice: „Cine știe? Poate mai târziu va clădi cu adevărat. In țara noastră, ca și în alte țări în care poporul este stăpân pe soarta sa, oamenii surâd fericiți, zidarii înalță școli, tipografii scot nenumărate cărți, care să ajute copiii să împlinească aceste vise.

Desigur mai sunt încă multe locuri în lume, în care nădejdea se amestecă și cu tristețea, cu îngrijorarea.

In zilele însorite ale Festivalului, am cunoscut un cântăreț. Omul cu pielea arămie își învățase meșteșugul dela bătrânii poporului său asuprit. Știa un cântec despre copiii țării sale, care suna cam astfel:

Picioarele-l dor pe micul Ali,
Aleargă prin crâșmă slujind zi de zi,
Picioarele-l dor pe micul Ali.

Și ochii lui Fatma, cu genele dese,
O dor când desene'n covoare lungi, țese.
Uf, rău o dor ochii, cu genele dese.

Ahmet se'ncovoaie, grumazul îl doare,
Căci duce saci grei, coșuri mari în spinare.
Pe Ahmet micuțul grumazul îl doare.

Și cântecul mai povestea și despre alți micuți: Omar, Ben și Suhar, care toți munceau din greu, cu prețul a multe suferințe.

Mai târziu, când am stat de vorbă, cântărețul mi-a spus:

— Am învățat să cânt dela bunicul meu și îmi învăț la rându-mi nepoțelul. Dar nădăjduiesc că, atunci când va fi mare și va cânta la rându-i, nepoților, cuvintele melodiilor mele vor fi învechite, și ei va povesti despre altfel de copii, tot atât de veseli ca ai voștri.

Da, pretutindeni în lume, chiar și în țările cotropite, chiar și acolo unde stăpânesc dușmani ai păcii și ai vieții, oamenii cei mai buni și mai vrednici îndrăgesc copiii, văd în ei viitorul mai luminos, mai bun, pentru care luptă, pentru care mulți se jertfesc.

Ziua de 1 Iunie, ziua copilului, este sărbătoarea tuturor acestor nădejdi.

Vă felicit cu prilejul lui 1 Iunie, dragii noștri copii plini de voioșie. Și totodată să urăm împreună micuței Fatma să privească în curând cu ochii limpezi cerul albastru și grădinile înflorite ale patriei ei. Aceeași urare să i-o facem lui Ali și lui Ahmet, sau altora, pe care-i cheamă John, ori Bill, ori Allain, ori Juanita și care duc o viață tot atât de grea ca și Fatma. Le urăm să dea de-o parte, nu peste mult, vechile dureri, descoperind minunatele comori ale cărții. Și, tuturor copiilor lumii, să împlinească marile nădejdi pe care oamenii simpli și mulți le pun în ei, pentru care ei luptă.

Zburați pretutindeni, porumbei ai păcii!

Desen de Etta ZUKERMAN

PRIETENUL MEU

de MARIA BANUȘ

Uneori e greu
să spui tuturor: eu,
eu am greșit,
eu am lovit,
(sau pâlat,
sau iulit)
Da, este greu
să spui tuturor: eu!
Dar
cine tace, molcuț,
și stă ca un struț,
cu capu'n nisip,
nu,
cu niciun chip,
nu-i pionier.

Uneori e greu
cu prietenul meu...
Stă bosumflat
și nu-i rost de aflat:
e necăjit
ori numai sucit?
Da, este greu
cu prietenul meu...
Dar
cine nu sare
când pe altu-l doare,
ci-mi stă popândău,
nu,
acela, zău,
nu-i pionier.

Pionier. Pionier —
cum îl știu, cum îl cer —
are suflet cu carul
și curaj cu toptanul
și-i prietenul meu
la ușor și la greu.

COPIILOR LUMII

MIR PAZ PACE PAIX PEACE PAQA

La 1 Iunie, când vara la începutul ei își revarsă bogăția verdeții și a florilor multicolore, oamenii cinstiți din lumea întreagă serbează Ziua internațională a copilului. In această zi, milioane de părinți, mame și tați, spun cu toată hotărîrea imperialiștilor care ațâță la războ: „Copiii trebue să crească mari, sănătoși, fericiți. Și pentru aceasta au nevoie de pace. Copiilor lumii le trebue o copilărie senină".

Nimeni și nimic nu va putea opri înflorirea vieții, dacă milioane de oameni uniți vor lupta împotriva războiului.

* * *

Ție, drag părinte

Partid iubit, tu, drag părinte
Ce'n viață ne călăuzești
Și ne înveți ce-i dragostea fierbinte
De oameni și de locuri strămoșești.

Azi, când în țară e lumină, soare,
Și când uniți pășim în strânse rânduri
Odat' cu 'ntreaga clasă muncitoare,
Partid iubit, ți-închin aprinse gânduri.

M. ANGHEL cl. VII-a G.
Scoala nr. 17 Orașul Stalin

In satul nostru

Setrașul, Duba, Bulzul, Cordurea, Stirba, Gurguiata, Ursoiul, Plesa și Calvaria sunt dealuri care înconjoară satul meu. Ce minunate sunt aceste dealuri primăvara, când înverzesc, și când înfloresc primele flori ale anului! Ghioceii își ridică încet căpșoarele albe și privesc ascultători copacii. Celelalte flori își scot și ele capul de sub frunziș, spunând pădurii: „Bună dimineața"! Copacii mari și bătrâni stau fuduli și privesc de sus la aceste copile mici și firave — dar frumoase — ale primăverii. Dealul Bulzul seamănă cu o cetate de piatră, construită de oameni pricepuți, iar dealul Setrașul este acoperit cu păduri dese. Vara, poți găsi pe aici multe mure. Eu vă povestesc despre satul meu, dar nici nu știți cum se numește. Să vă spun: Hărțăgani. Se află în partea de miazăzi a Munților Apuseni.

Satul meu nu este numai frumos, ci este și bogat. Iar oamenii sunt minunați.

Moții noștri se îmbracă foarte frumos, cu ițari albi, împodobiți pe margine cu șnur negru. Cămășile albe și curate sunt cusute cu arnici negru sau albastru cu modele românești, care de care mai frumoase. Femeile moților se îmbracă cu fuste de stofă, largi și încrețite.

Dar satul nu mai este cel vechi, cu case mititele, acoperite cu paie și luminate de lămpi cu petrol. A îmbrăcat și el o haină nouă. Pretutindeni vezi case noi, frumoase și curate, construite în anii puterii populare. O mulțime de case sunt acum în construcție, încă neterminate, iar altele se vor construi în vara asta. Aproape de doi ani avem curent electric în sat. Seara, în zilele de sărbătoare, oamenii dela noi ascultă la radio muzică veselă sau „ultimele știri", iar noi, copiii, abia așteptăm emisiunile pentru noi.

In sat la noi s'a construit un frumos cămin cultural și avem și o echipă artistică. Aici la cămin se citesc cărți și ziare, se joacă șah și se dau filme. Mult ne place nouă, celor dela școală, să venim la cămin. Inainte, cei din Hărțăgani nu știau ce-i cinematograful și mulți nici nu știau să citească. Abia în anii aceștia au învățat să deslege slovele. Dar am uitat să vă spun despre autobuz. Avem în sat și autobuzul: Deva-Hărțăgani. Suntem mândri și de această nouă realizare a satului nostru.

Frumos și bine e în Hărțăganii noștri!

Teodora TRIFAN
cl. a VII-a
Hărțăgani, raionul Ilia
regiunea Hunedoara

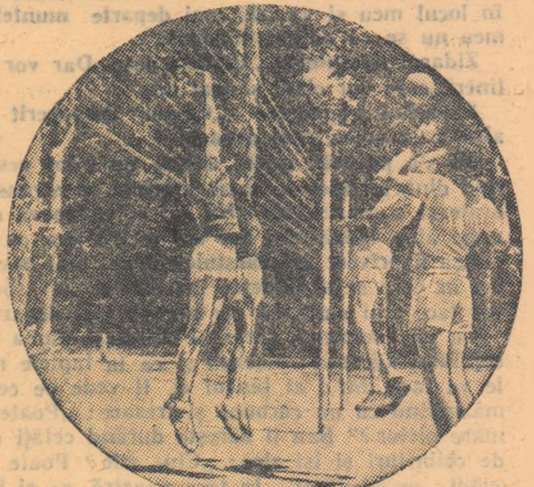
La Palatul pionierilor

*

La 1 Iunie se împlinesc 5 ani de când partidul a dat copiilor patriei noastre un minunat dar: Palatul pionierilor din București. In parcul lui umbros pe terenurile de sport, în sălile luminoase ale diferitelor cercuri, copiii petrec multe ceasuri plăcute, folositoare.

Glasurile copiilor spun din inimă acum, la împlinirea a 5 ani de existență a Palatului pionierilor: „Mulțumim partidului".

*

RĂVAȘ unei pioniere fruntașe

Sunt pionieră ca și tine
Și's mândră de a mea cravată.
Culoarea ei știu ce înseamnă
Și nu voi uita niciodată.

Ea-i o frântură din drapelul
Purtat de proletari în lupte,
Când ei cu sângele fierbinte
Sfințit-au faldurile-i rupte.

Și îmi vorbește deasemeni
Imbujorata mea cravată
De pionierii sovietici,
De viața lor cea minunată.

Privind-o mi se mai arată
Și pionierii buni din țară.
Văd înflorind detașamente,
Ca holdele de maci, în vară.

Iar printre ei tu ești în frunte.
Să te ajung mă străduesc.
Prin munca mea aș vrea, ca tine,
Partidului să-i mulțumesc.

Angela POPA
cl. a VIII-a Școala medie
nr. 2-Arad

In tabăra de curte

desen de Radu IONESCU
Casa pionierilor
Târgoviște

Prietenul Kim Iang Boc

In ziua aceea ne strânsesem cu toții la școală și eram tare nerăbdători. O să înțelegeți îndată de ce. Il așteptam pe Kim Iang Boc, un băiat coreean orfan, elev în Școala medie tehnică din Curtea-de-Argeș.

Un coleg al lui de școală, din sat dela noi, il poftise să-și petreacă vacanța la el. Noi pionierii am hotărît să-i facem o primire așa cum se cuvine unui prieten drag. In sfârșit Kim Iang Boc a sosit.

Când a intrat, nu știam ce să mai facem de bucurie. L-am îmbrățișat, am început să-i arătăm ierbare, insectare, desene, făcute de noi. I-am dat și un dar. Apoi am spus poezii, am cântat diferite melodii, printre care și „Imnul prieteniei".

Apoi l-am rugat să scrie în limba coreeană cuvintele: R.D. Coreeană și R.P.R.

Doream din suflet să-i arătăm dragostea noastră pentru poporul coreean. Această zi a fost pentru noi o zi de sărbătoare.

Pionierii din unitatea nr. 11
Spineni, raionul Vedea

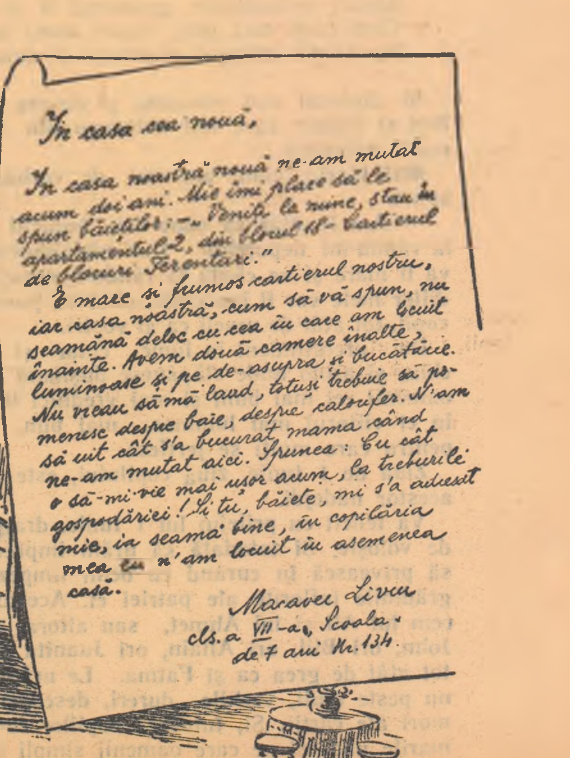
Poftiți pe la noi

La casa de copii unde trăim, noi alcătuim o familie mare și fericită. V'am poftit să veniți o dată pe la noi. Ați avea ce vedea! Să intrați întâi în dormitoarele noastre, cu paturi acoperite cu niște cuverturi frumoase. La geamuri sunt perdele albe și podeaua strălucește de curățenie.

Apoi v'am poftit în sala de mese și în sălile de meditații.

Educatoarele sunt ca niște mame pentru noi. Ne ajută la lecții, se îngrijesc de hainele noastre. Duminicile și în zile de sărbătoare mergem la cinematograf, facem excursii, ne jucăm. De multe ori suntem poftite să ne petrecem ziua liberă la muncitorii din oraș. Câte nu ne pregătesc ei, ca să ne simțim cât mai bine... E plăcut să trăiești în familia noastră!

Elevele dela Casa de copii
Făgăraș

In casa cea nouă,

In casa noastră nouă ne-am mutat acum doi ani. Mie îmi place să le spun băieților: „Veniți la mine, stau în apartamentul 2, din blocul 18 - Cartierul de blocuri Ferentari."

E mare și frumos cartierul nostru, iar casa noastră, cum să vă spun, nu seamănă deloc cu cea în care am locuit înainte. Avem două camere înalte, luminoase și pe deasupra și bucătărie. Nu vreau să mă laud, totuși trebuie să pomenesc despre baie, despre calorifer. N'am să uit cât s'a bucurat mama când ne-am mutat aici. Spunea: Cu cât o să-mi vie mai ușor acum, la treburile gospodăriei! Și tu, băiete, mi s'a adresat mie, ia seama bine, în copilăria mea eu n'am locuit în asemenea casă.

Maravei Liviu
cls. a VII-a, Școala de 7 ani Nr. 134.

O COPILĂRIE SENINĂ!

МИР — PAZ — PACE — PAIX — PEACE — PAQA

Despre copiii țării sovietice

Vă salut, dragi prieteni necunoscuți

Vă scriu o scrisoare fără să știu dacă o s'o primiți sau nu.

Multe fete din școala noastră corespondează cu tovarăși din București. Clasa noastră a primit un album din partea pionierilor români.

Acum să vă scriu despre mine. Eu învăț la Școala de coregrafie de pe lângă G.A.B.Te. al U.R.S.S. Sunt în clasa a VII-a. Noi studiem baletul și, după terminarea școlii vom fi maeștrii ai baletului. Adeseori mergem la spectacolele de balet dela „Teatrul Mare". Am văzut „Frumoasa adormită" „Macul roșu", „Cenușăreasa", etc.

Școala noastră a fost vizitată de patru pionieri români: Liliana, Mimi, Rodica și Lena. Ele au fost la noi în clasă și au asistat la orele noastre de balet. Ne-am împrietenit repede. Acum ele învață la Școala de coregrafie din Leningrad.

Eu corespondez cu o prietenă din China, Li Dju-dja. De asemenea am și prieteni maghiari.

Nu știu ce să vă mai scriu. Scrieți-mi voi ce ați vrea să știți despre Moscova, despre școala mea, despre clasa mea, iar eu am să vă răspund. Aștept cu nerăbdare răspunsul vostru și vă trimit un salut fierbinte din partea prietenilor sovietici.

Valia PTIȚANA

Moscova — Școala coregrafică de pe lângă G.A.B.Te. (Ansamblul coregrafic de stat) din U.R.S.S.

O tabără călătoare

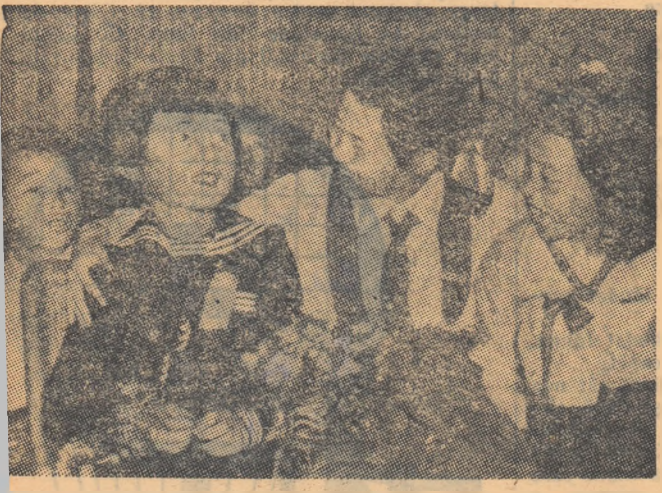

E o tabără puțin obișnuită. Toată vremea se află în mișcare. Pionierii întâmpină dimineața într'un oraș, iar seara într'altul, la sute de kilometri depărtare. Poate vă mirați: Cum să se deplaseze așa repede o tabără, cu clubul ei, cu dormitoarele ei, cu sala de mese și cu alte lucruri ce nu se pot duce în raniță? E foarte simplu: Tabăra se instalează în fiecare vară pe bordul unui vapor care face cursa Odessa-Batum și retur, pe Marea Neagră. Călătoria durează cam 26 de zile. Tabăra aceasta e mult îndrăgită de copiii sovietici. Anul trecut, ei au avut la dispoziție trei vapoare-tabără: „Ucraina", „Petru cel Mare" și motonava „Rusia".

Dincolo de cercul polar

Pământul țării sovietice se întinde până departe, în nord. Însă chiar în ținuturile veșnic albe, copiii patriei simt grija caldă, părintească a oamenilor sovietici pentru ei. Bucuria minunată a cărții ei o trăiesc din plin. Numai în peninsula Cola s'au înființat 194 de școli. În regiunea Murmansc s'au clădit 202 școli. Și mereu alte case ale luminii se înalță în tundră, pe litoralul Mării Barenț, în insulele Oceanului Înghețat. Pentru copiii din tundră, ai căror părinți sunt nevoiți să se deplaseze uneori departe cu turmele de reni, s'au creat pe lângă școli, internate bine amenajate.

La sărbătoarea deschiderii Palatului pionierilor din Șanhai, pionierii chinezi au avut ca oaspeți mulți copii coreeni și japonezi

Fetițelor și băieților din China

de GO MO-JO

Prietenii mei dragi, iubiții mei copii,
Fiece zi a voastră e o sărbătoare;
Soarele vă dăruie raze aurii —
Din inimă, astăzi eu v'aduc urare.

Vă doresc, prieteni, sănătoși să fiți,
Pe pământul liber să cântați într'una,
Vă doresc, din suflet, munca s'o iubiți,
Voi și viitorul Chinei să fiți una!

Pentru voi crea-vom belșug de orez,
Cântece și basme — pentru voi să fie,
Ca să creșteți mândri ca floarea'n amiezi,
Să vă fie viața numai bucurie;

Și lumina vie-a lumii de acum,
Voi, mănunchi de stele s'o purtați cu sete.
Piedici de-om cunoaște le-om învinge'n drum
Și ne-om face traiul cum e'n Soviete.

Prietenii mei dragi, iubiții mei copii,
Pentru ca neliniști să nu vă'mpresoare,
Noi păzi-vom lumea de orice urgii
Și-om feri de neguri luminoasa zare.

În românește de Mihaela MONORANU

VEȘTI BUNE

● O sută de copii între 7-14 ani vin regulat să urmeze cursurile noii școli de muzică ce s'a deschis pentru ei la 1 Martie a. c. în Căminul Cultural „Floare" din orașul Vidin (R.P. Bulgaria). Aici răsună zilnic glasurile acordeoanelor, al viorilor, al pianelor...

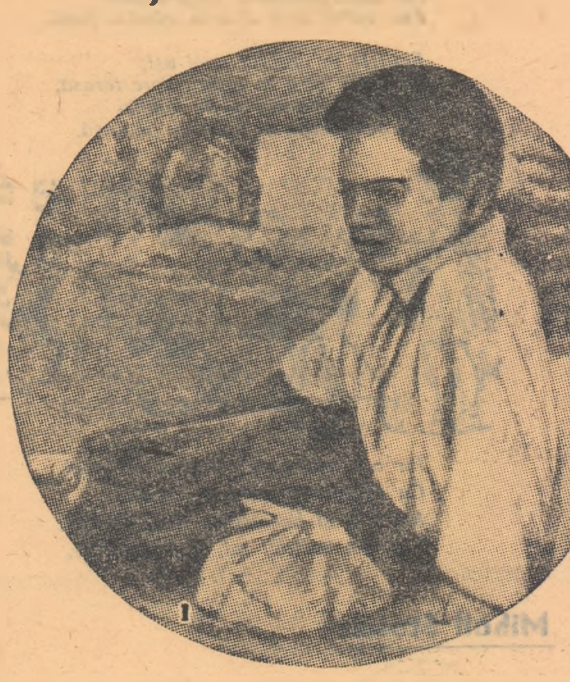
● „Königsheide", acesta este numele celui mai frumos cămin de copii din Republica Democrată Germană. El se află în mijlocul unui ținut cu păduri și e format din 13 clădiri moderne, pentru a căror construcție puterea populară a cheltuit 10 milioane mărci. În cămin locuiesc 600 copii de diferite vârste. Aci se găsesc terenuri sportive, o școală anume ridicată, cercuri artistice și tehnice.

● În Republica Cehoslovacă nu există orășel sau comună care să nu aibă un patinoar natural, — iar fiecare din cele 14 stadioane de iarnă ale Republicii are câte un patinoar cu gheață artificială. Toate aceste patinoare naturale și artificiale sunt puse la dispoziția copiilor în timpul vacanței lor de iarnă.

● Albania a fost pe timpuri o țară în care copiii creșteau împresurați de boli și foamete, pentrucă întreg rodul muncii părinților lor era înhățat de bogătași. Astăzi însă când țara e condusă de către puterea populară, copiii se bucură de o îngrijire deosebită.

În diferite colțuri ale țării s'au deschis 17 palate ale pionierilor, precum și 900 camere ale pionierilor unde vin zilnic mii de copii.

Așa trăiesc ei

1

Mii de copii italieni, asemeni celui pe care-l vedeți în fotografie, rătăcesc pe străzi, flămânzi și dezbrăcați, în căutare de lucru. (Fotografia nr. 1).

2

În multe țări capitaliste, copiii au participat cu însuflețire la strângerea de semnături pe Apelul Păcii. Acest băiat din Chili e fericit că, prin semnăturile strânse de el, a contribuit la marea cauză a păcii. (Fotografia nr. 2).

3

4

Sunt foarte puține școli în Sudanul Anglo-Egiptean. Dar și acelea care sunt au o tristă înfățișare: câteva bănci mizere, sub cerul gol... (Fotografia nr. 3).

Iată familia unui muncitor american din statul Tennesee. E deajuns să privești chipurile supte de foame ale acestor copii, ca să înțelegi cum trăiesc ei. Fotografia nr. 4).

Dar viața lor nu va fi mereu așa! Părinții tuturor copiilor oropsiți din lume luptă din răsputeri să le croiască o soartă mai bună.

EU I-AM VĂZUT...

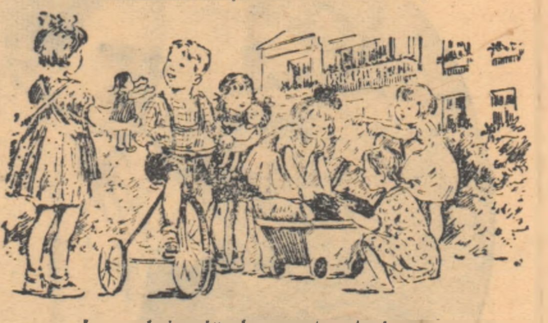
de DEMOSTENE BOTEZ
Laureat al Premiului de Stat

I

Te văd în fiecare dimineaţă
Pe tine, băieţaş, la un cămin,
Jucându-te la umbră, pe verdeaţă,
În şorţul tău albastru de satin.

Ograda-i plină de băieţi şi fete,
Aleargă unii, alţii se ascund,
Iar alţii, pedalând pe triciclete,
Fac curse dela poartă până'n fund.

Fetiţele în dreptul unei uşi,
Deschisă larg în lături, spre terasă,
Inşiră lângă zid nişte păpuşi
Cu ochii verzi şi bluze de mătasă.

Iar o brigadă de constructori mici,
Cu căldăruşe, sape şi cazmale,
Mărunţi şi harnici ca nişte furnici,
Fac din nisipul ud, hidrocentrale,

In timp ce mamele'n ateliere,
Prind firele, le'ndreaptă, le îndoaie,
Cu gesturi line ca de mângâiere,
Lucrând mereu la câte trei războaie.

II

Te întâlnesc în drumul tău spre şcoală
Cu-obrajii rumeni şi cu ochi senini,
Cu haina fără-o pată de cerneală,
Şi cu insigna'n flăcări şi lumini.

Ai cărţi, caiete şi maculator,
Toate'n hârtie-albastră şi curată,
Cum nu avură în copilăria lor
Copiii ca şi tine, altădată.

Nu'nduri a sărăciei umilinţi,
Te simţi la fel cu toţi ai tăi din clasă,
Profesorii sunt parcă tot părinţi,
Şi eşti la şcoală ca la tine-acasă.

Te simţi un om de-acum, şi mândru eşti
De-a ta cravată roşă de pe piept;
Şi precum feţi frumoşii din poveşti,
Şi tu eşti curajos, viteaz şi drept.

De întâi Mai, la miting te-am zărit.
In frunte tatăl tău un steag purta,
Iar tu băteai din mâini, necontenit,
Că ziua asta este şi a ta.

III

Copii ai noştri, azi nu duceţi dorul
De ce lipsiră altora'nainte;
Voi azi aveţi, puternic, un părinte;
Părintele acela e poporul.

Simţiţi în mâna voastră a lui mână,
Simţiţi cum vă învaţă, vă conduce,
Să nu'ncercaţi în cale vreo răscruce,
Si mâna asta e a tot stăpână.

Ce fericiţi sunteţi copii de-acum!
Ce minunată-i viaţa voastră azi!
Vă râd bujori în floare, în obraji,
Şi liliacul înflorit în drum.

Dar în această mare bucurie
Cu care viaţa voastră a'nceput,
Să ştiţi că, pentruca aşa să fie,
Atâţia au luptat şi au căzut.

Şi de acum şi pân' la bătrâneţe,
Legaţi cu dragoste de-acest popor,
Să nu uitaţi măreaţa frumuseţe
A luptei grele şi a jertfei lor.

Mihail Stoian

Gemenii

(Continuare din nr. 42)

Cred c'am fi ajuns la sfârşitul anului şcolar şi n'am fi prididit să dăm atâtea răspunsuri, dacă n'ar fi apărut în clasă tovarăşa învăţătoare. Băieţii s'au răspândit pe la locurile lor. Pe noi ne-au împins într'o bancă din faţă, încredinţându-ne c'aşa se cuvine să stea în clasă doi fraţi gemeni: la loc de cinste! Se făleau cu noi:

— Nicio clasă n'are gemeni!

Invăţătoarea s'a aşezat la catedră şi-a început să ne înşire numele după cum sunt ele rânduite în catalog. Nucu s'a aplecat la urechea mea:

— Spune drept, ce-o să păţeşti pentru geamul spart? Ce-a spus elevul de serviciu?

— Mi s'a pus un nod în gât.

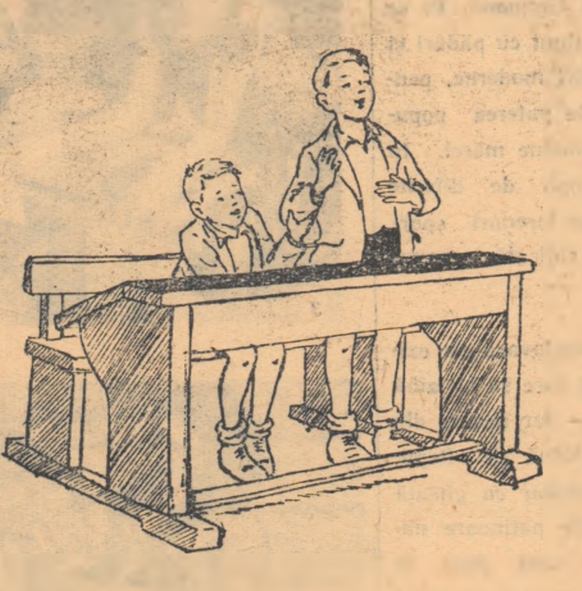
— Geam?! Eu?! Care geam?!

Nucu m'a prins pe după umeri.

— Linişteşte te! Ştiu că nu l-ai spart tu! Eu l-am spart.

Am răsuflat uşurat. Dar el:

— ...Vinovat însă, te cred pe tine! Şi-acum, dacă ai intrat in horă, joacă! Doar n'o să te lase inima să-ţi trădezi fratele, nu-i aşa? Dacă îţi dă o pedeapsă, tu o înduri mai uşor! Eu sunt mai slab decât tine... Pot să mă bizui?...

N'am mai apucat să-i întorc vorba. Venise şi rândul nostru la catalog:

— Iliescu!

Am sărit amândoi ca asvârliţi de un arc. Invăţătoarea ne-a privit mirată, pe urmă a exclamat cu bucurie în glas:

— Gemeni?!

— Gemeni! a vorbit toată clasa în cor.

Iar noi am vrut să ne aşezăm.

— Staţi o leacă, băieţi! Că aici, în catalog, doar nu sunteţi trecuţi aşa, laolaltă..

— Eu sunt Nucu! a sărit fratele meu.

— Şi eu sunt Ducu!

— Aha! a făcut învăţătoarea, dumirită. Tu eşti Nucu — şi arătă spre mine — şi tu Ducu...

— Nu! am ţipat eu. El e Nucu! Ducu sunt eu!

Invăţătoarea s'a dat bătută.

— Ce încurcătură!

Şi deocamdată n'a mai stăruit să înveţe cum să ne deosebească. Şi-a văzut de treabă până a isprăvit catalogul. Pe urmă ne-a pus să istorisim cum ne-am petrecut vacanţa, ce-am învăţat anul trecut şi câte şi mai câte. N'am scăpat nici noi:

— Gemenii Iliescu! a strigat ea, prevăzătoare.

Ne-am înălţat din bancă în acelaşi timp.

— Ei, care dintre voi poate să-mi spună o poezie pe care o ştie de anul trecut?

Ne-am privit pieziş şi-am tăcut chitic. Invăţătoarea şi-a pierdut răbdarea.

— Hai, să spună Nucu...

Fratele meu mi-a şoptit îngrozit, ţinându-mă de haină, să nu m'aşez:

— Spune tu, Ducule, că eşti mai tare la poezie! Eu am fost întotdeauna mai slab decât tine... cel puţin cu un kilogram. Tu eşti mai ager şi la minte...

Şi fuga s'a aşezat, prefăcându-se că trebălueşte prin ghiozdan. Eram nehotărît, dar gălbejeala de pe chipul fratelui meu m'a înduplecat să recit „Ciocârlanul":

— Stoluri iuţi de rândunele
Trec spre miazăzi uşoare
Iar un ciocârlan moţat
S'a suit pe-un măr uscat
Şi se uită după ele.

Mi-am tras răsuflarea şi-am continuat:

— Cale bună, călătoare,
Să veniţi sănătoşele
Să ne-aduceţi sfântul soare...
Hai grăbiţi, pân'nu s'arată
Baba iarnă supărată,
Pustiind ogoarele
Şi'ngheţând izvoarele!

— Bravo Nucule! m'a lăudat profesoara.

Pe mine nu m'a mai răbdat inima, prea o scosesem bine la capăt:

— Eu sunt Ducu! am ţipat cât m'a ţinut gura, dar în aceeaşi clipă clopoţelul prinsese să sune şi'n hărmălaia care izbucnise nu m'a mai auzit nimeni. Doar băiatul acela înalt, care mi-a vorbit prima dată, pare-se a prins din zbor vorbele mele.

Eram mâhnit, tare mâhnit! De ce trebue să am tocmai eu un frate mai plăpând, cu care nici măcar nu mă pot bate? Am rămas nemişcat în bancă, ronţăind capătul unui creion. Nucu avea un aer mulţumit şi obrajii îi erau mai îmbujoraţi. Şi-a desfăcut pachetul cu mâncare şi-a început să înfulece cu poftă. L-am urmărit cu coada ochiului. Frate-miu s'a strâmbat, a înghiţit cu noduri prima îmbucătură şi a pus de-o parte pâinea lui cu unt, marmeladă şi... porţie dublă cu sare. Asta m'a mai înveselit niţeluş, dar tot trist am rămas. Ţintuiam abătut tăblia băncii, când am simţit că cineva mă apasă pe umeri. M'am răsucit. Era băiatul care mă auzise strigând adevărul:

— Nu mai fi trist! Mi-a şoptit el binevoitor. O să te ajutăm noi... Şi-a ţâşnit din clasă ca un glonţ. Nu m'a mai răbdat inima, văzându-l pe Nucu că flămânzeşte şi i-am dat jumătate din porţia mea. Clinchetul clopoţelului a răsunat din nou şi băieţii s'au reintors. Nucu s'a lipit de mine, alintându-se ca o pisică:

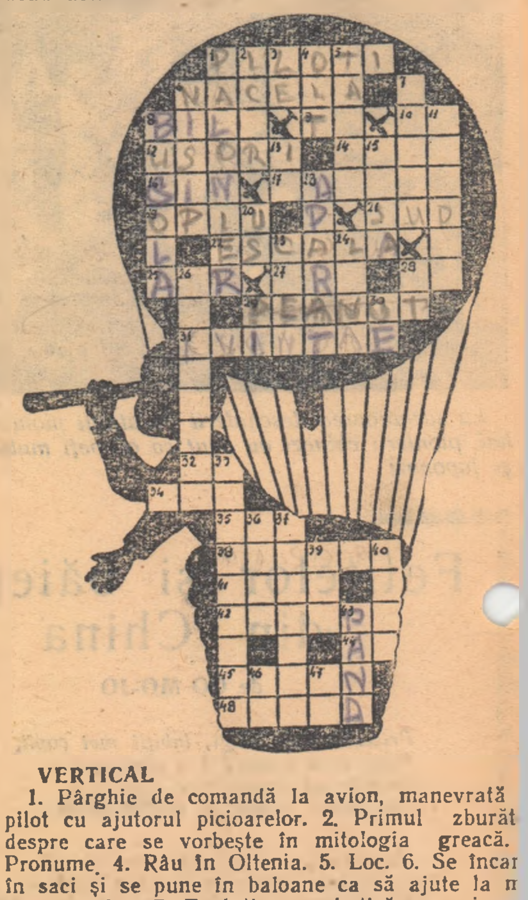
— Nu vrei, Ducule, să schimbăm locurile? Să stai tu lângă fereastră?... Mă cam dor ochii... Şi-i mai plăcut...

(Va urma)

ÎN VĂZDUH

ORIZONTAL

1. Conducători de avioane. 6. „Cabina" stratostatului (pl.) 8. Arată felul virajului şi înclinarea avionului. 9. Pronumele prescurtat al lui Vuia 10. Din schelet. 12. Nu sunt grei. 14. Vulcan în Sicilia. 16. Şină nesfârşită. 17. Cu el se dau semnale, ziua, pe aeroport. 19. Se găseşte în seminţele de mac. 21. Se găseşte uşor dacă afli Nordul 22. Popas între două zboruri. 25. Calea avioanelor 27. Ţii plugul de coarne. 28. Un balon... alimentar 29. Avion fără motor. 31. Avioanele la un loc. 32 Serveşte. 34. Deasupra avionului. 35. Mai mult de jumătate de stivă. 38. Când avioanele nu zboar. stau pe el. 41. Se află la capătul funiei de care s trage planorul pentru decolare. 42. Cârpe de şter motorul. 44. Diviziune de timp. 45. Capul une mari răscoale ţărăneşti din Rusia ţaristă. 48. Intr două aterizări.

VERTICAL

1. Pârghie de comandă la avion, manevrată pilot cu ajutorul picioarelor. 2. Primul zburăt despre care se vorbeşte în mitologia greacă. Pronume. 4. Râu în Oltenia. 5. Loc. 6. Se încar în saci şi se pune în baloane ca să ajute la m nevrarea lor. 7. Evoluţie acrobatică a avionu pe orizontală, cu rotirea în jurul axului său lo gitudinal. 8. Serveşte pilotului la orientare. Frânghie cu care se lansează planorul. 13. I Florea. 15. Izvorăşte în R.P.R. dar cea mai ma parte a cursului său o are în R. P. Ungară. Avionului i se mai spune şi... de zburat. 20. U numai pe margini! 23. La vapoare se întâlneşte partea de jos, dar la avioane serveşte pentru „ corat". 24. Specie de peşti. 26. Fac vânt sa desfăşurarea de avioane din formaţie strânsă. Jumătate de scor. 29. Literă greacă întâlnită suprafaţa cercului. 30. Domnul Goe... fără cap. Sunt mici, aşezate la coada avionului. 36. e prea puternic pune avioanele în primejdi A „ateriza"... pe apă. 39. Articol posesiv. 40. calea ferată sau la coada avionului. 43. Def ţiune la motor. 46 Cal dobrogean. 47. Şip def Cuvinte mai puţin cunoscute: SANDOU, TONC PALONIER, EVANTAIE.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7.61.00. 7.60.10, Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESE
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".